

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 14. marca 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Raad van State – Nizozemska) – A, B, C, D/Minister van Buitenlandse Zaken

(Zadeva C-158/14) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Skupna zunanja in varnostna politika (SZVP) — Posebni omejevalni ukrepi zoper nekatere osebe in organizacije v okviru boja proti terorizmu — Skupno stališče 2001/931/SZVP — Okvirni sklep 2002/475/PNZ — Uredba (ES) št. 2580/2001 — Člen 2(3) — Uvrstitev organizacije „Osvobodilni tigri tamilskega Eelama (LTTE)“ na seznam oseb, skupin in subjektov, vpletenih v teroristična dejanja — Vprašanje za predhodno odločanje, ki se nanaša na veljavnost te uvrstitve — Skladnost z mednarodnim humanitarnim pravom — Pojem „teroristično dejanje“ — Dejavnosti oboroženih sil v obdobju oboroženega spopada)

(2017/C 151/02)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Raad van State

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožniki: A, B, C, D

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Minister van Buitenlandse Zaken

Izrek

1. V smislu sodne prakse, ki temelji na sodbah z dne 9. marca 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90), in z dne 15. februarja 2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101), ni očitno, da bi bile ničnostne tožbe – ki bi jih zoper Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 610/2010 z dne 12. julija 2010 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 in razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) št. 1285/2009 ali zoper akte Unije, ki so bili sprejeti pred to izvedbeno uredbo in ki se nanašajo na uvrstitev subjekta „Osvobodilni tigri tamilskega Eelama (LTTE)“ na seznam iz člena 2(3) Uredbe Sveta (ES) št. 2580/2001 z dne 27. decembra 2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu, pri Splošnem sodišču Evropske unije vložile osebe v položaju, kakršen je položaj pritožnikov iz postopka v glavni stvari – dopustne.

2. Ker Skupno stališče Sveta 2001/931/SZVP z dne 27. decembra 2001 o uporabi posebnih ukrepov za boj proti terorizmu in Uredba št. 2580/2001 ne nasprotujeta temu, da dejavnosti oboroženih sil v obdobju oboroženega spopada v smislu mednarodnega humanitarnega prava pomenijo „teroristična dejanja“ v smislu teh aktov Unije, dejstvo, da dejavnosti subjekta „Osvobodilni tigri tamilskega Eelama (LTTE)“ lahko pomenijo te dejavnosti, ne vpliva na veljavnost Izvedbene uredbe št. 610/2010 in aktov Unije, ki so bili sprejeti pred to izvedbeno uredbo in ki se nanašajo na uvrstitev iz točke 1 tega izreka.

(¹) UL C 194, 24.6.2016.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 14. marca 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hof van Cassatie – Belgija) – Samira Achbita, Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding/G4S Secure Solutions NV

(Zadeva C-157/15) (¹)

(Predhodno odločanje — Socialna politika — Direktiva 2000/78/ES — Enako obravnavanje — Diskriminacija zaradi vere ali prepričanja — Pravilnik podjetja, s katerim je delavcem prepovedano nošenje vidnih političnih, filozofskih in verskih znakov na delovnem mestu — Neposredna diskriminacija — Neobstoj — Posredna diskriminacija — Prepoved nošenja muslimanske naglavne rute, izrečena delavki)

(2017/C 151/03)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Hof van Cassatie

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnici v kasacijskem postopku: Samira Achbita, Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: G4S Secure Solutions NV

Izrek

Člen 2(2)(a) Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu je treba razlagati tako, da prepoved nošenja muslimanske naglavne rute, ki izhaja iz internega pravila zasebnega podjetja, s katerim je prepovedano vidno nošenje vsakršnega političnega, filozofskega in verskega znaka na delovnem mestu, ne pomeni neposredne diskriminacije, ki bi temeljila na veri ali prepričanju v smislu te direktive.

Vendar lahko tako interno pravilo zasebnega podjetja pomeni posredno diskriminacijo v smislu člena 2(2)(b) Direktive 2000/78, če se dokaže, da so zaradi navidezno nevtralne obveznosti, ki jo določa, osebe določene vere ali prepričanja dejansko v slabšem položaju, razen če ga objektivno upravičuje legitimen cilj, kot je politika politične, filozofske in verske nevtralnosti, ki jo delodajalec vodi v razmerju do svojih strank, in če so ukrepi za uresničitev tega cilja primerni in potrebni, kar mora preveriti predložitevno sodišče.

(¹) UL C 205, 22.6.2015.